

slutningen på første fase af arbejdet med lov-kvalitet.

Lovkvalitetsdiskussionen drejer sig i høj grad også om forholdet mellem regering og Folke-ting, og den drejer sig om forholdet mellem lovgiver og borgerne. Det er regeringens an-svar, at de forslag, der fremsættes, er i orden, og det er Folketingets ansvar, at de love, der stemmes for, er i orden.

Betænkningen indeholder forskellige værktøjer, som det hedder med et meget grimt mo-derne ord, for, hvordan vi kan komme videre for at forbedre lov-kvaliteten. Først og fremmest har jo hele processen i Udvalget for Forret-ningsordenen været vigtig. Dette, at vi nu over-hovedet er kommet i gang med at diskutere det, er meget vigtigt.

Og vi er meget tilfredse med den dialog, vi også har haft med statsministeren. Jeg synes, vi havde et godt samråd med statsministeren for nogle uger siden, hvor statsministeren også gav tilsagn om at opprioritere koncentrationen om forbedring af lov-kvaliteten og at opprioritere ressourcerne i Justitsministeriets Lovafdeling.

Man kan jo godt stille spørgsmålet: Hvad er en god lov? En god lov er først og fremmest en lov, der er forståelig og til alles gavn. Det står faktisk allerede i Jydske Lov fra 1241. Det har det danske Folketing nu mere end 700 år efter endnu ikke lært at leve op til.

Så er det efter vores opfattelse meget vigtigt, at der i dansk ret er en forudsigelighed; at borgerne ved og forstår, hvad deres retsstilling er. Der er langt endnu, før vi når frem til at opfylde dette krav.

Så er det også vigtigt, at vi her i Folketinget tænker over, hvad der overhovedet skal lovgi-ves om. Det er jo alt for ofte sådan, at man får en opringning fra en journalist om stort og småt, og så bliver man spurgt om, hvad man vil gøre, og så kan man være tilbøjelig til at sige: Jamen det skal vi have en lov om. Nej! Sådan skal det ikke være. Lovgivning løser ikke pro-blemerne, og helt selvmodsigende er der jo po-litikere, der er tilbøjelige til at sige, når en lov er overtrådt, at så er det loven, der er noget i vejen med. Men det er det jo ikke. Det er lovovertræ-deren, der er noget i vejen med.

Meningen med arbejdet her – og det har statsministeren og Foketinget givet hinanden håndslag på – er, at planlægningsarbejdet med lovarbejde i Folketinget også skal blive langt bedre, og det fordrer naturligvis, at statsmini-steren også planlægger sin lovgivning, ved at

forslagene fremsættes tidligere, end det hidtil har været tilfældet. Vi ser meget frem til, at vi får de fleste lovforslag ved folketingsårets start, så vi kan planlægge udvalgsarbejdet.

Og så er det jo meget vigtigt, at vi i de en-kelte udvalg nu lever op til de muligheder, vi har fået; at vi fastsætter frister for ministersvar, at vi forlanger klare svar, at ministrene ikke får deres lovforslag igennem, hvis ikke der er sva-ret ordentligt, og hvis beslutningsgrundlaget ikke er i orden.

En af de ting, der også har været diskuteret under udvalgsarbejdet og i offentligheden, er diskussionen om Folketingets egen rådgivning. Vi er i Venstre imod et lovråd. Vi mener, det forplumrer ansvarsfordelingen, og det er jo vig-tigt at understrege, at Folketinget har og kan få al den rådgivning, som Folketinget ønsker. Jeg tror, at vi skal blive bedre til det. Vi er allerede blevet bedre til det. Flere udvalg har indkaldt til høringer og er blevet bedre til selv at spørge eksperter til råds for at understrege den kontra-diktoriske proces, sådan som det netop også skete i det lovforslag, vi forhandlede for lidt siden om undersøgelseskommissioner.

Det er vigtigt, at Folketinget har et modspil til den tid enhver tid siddende regering. Det er embedsmændene, der forbereder lovene. Det er embedsmændene, der bagefter skal føre dem ud i livet. Det er de samme embedsmænd, der skal forklare Folketinget, hvor godt det arbejde, de har lavet, er. Det kræver naturligvis et kva-lificeret modspil. Det har vi først og fremmest med jurister og andre akademikere her i huset, men det er af og til nyttigt, at vi også tilkalder eksperter udefra. Vi skal blive bedre til denne kontradiktoriske proces.

Til slut skal jeg lige nævne, at spørgetimen jo flyttes til tirsdag, og spørgeren får bedre mulig-heder for at følge sin sag op. Jeg håber og går ud fra, at statsministeren vil medvirke til dette projekt.

Endelig hilser vi også med tilfredshed, at der nu bliver mulighed for åbne udvalgsmøder.

Henning Grove (KF):

Med det her betækningsbidrag, der kommer nu fra Udvalget for Forretningsordenen, håber jeg på, at lov-kvaliteten bliver bedre. Vi startede jo egentlig denne proces for lang tid siden i Folketinget. De fleste kan huske Olsen-planen, hvor folketingsgrupperne – partierne – fik mange flere medarbejdere, og det var vel også